

**Maskvos ir visos Rusios Patriarcho Kirilo
Kalėdinis sveikinimas
Vyskupams, kunigams, diakonams,
vienuoliams, vienuolėms ir visiems ištikimiems
Rusios Ortodoksų Bažnyčios vaikams**

**Mylimi Viešpatyje vyskupai,
garbingieji kunigai ir diakonai,
Dievo mylimi vienuoliai, vienuolės,
brangūs broliai ir seserys!**

Nuoširdžiai sveikinu jus visus su didžia ir išganinga mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimimo švente.

Dabar, kaip ir Betliejaus piemenys prieš du tūkstančius metų, mes su džiaugsmu ir meile klausome iškilmingo angelų giedojimo: „*Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!*“ (Lk 2,14). Girdint šiuos nuostabius žodžius, mūsų širdys gauna paguodą ir prisipildo dėkingumu Kūrėjui. Pats Viešpats Visatos Valdovas, *Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas* (Iz 9,5) nužengia pas mus ir gimsta pasaulyje paprastu žmogumi. Išsipildo karaliaus – psalmininko pranašystė, paskelbta Šventąja Dvasia: *Ištikima meilė ir tiesa susitiks, ramybė ir teisumas pasibučiuos. Tiesa želia iš žemės, o Dievo Teisumas žvelgia iš dangaus.* (Ps 84, 11-12). Ir štai išsipildė: *Juk kūdikis mums gimė! Sūnus mums duotas!* (Iz 9,5) *Kad kiekvienas, kuris jį tiki, neprazūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą* (Jn 3,16).

Istorijos tėkmėje žmonija įtemptai ieškojo Dievo, ilgėdamasi prarasto bendravimo su savo Kūrėju. Ir atsakydamas į šias pastangas, į keliamas į Dangų širdis ir rankas, Viešpats apreiškė savo meilę žmonių giminei ir Pats ištiesė mums Savo gelbstinčią ranką. Po daugelio tūkstantmečių, Jėzuje Kristuje pagaliau susitiko Dievas ir žmogus, susijungė dangiška ir žemiška, išsipildė dvasinis Adomo sūnų ir dukterų troškimas.

Jėzaus Kristaus gimimo įvykyje mums vienu metu apreikštas ir Slėpinys, ir Apreiškimas, juk žmogaus protas negali iki galo suvokti, kaip Kūrėjas ir Visatos sumanytojas, Begalinis Savo prigimtimi Dievas, nužengia į mūsų nuodėmės suniokotą pasaulį ir apreiškia Savo bejėgiame Kūdikyje, gimusiame oloje, kur piemenys ir gyvuliai slėpdavosi nuo blogo oro. Garbė, kurią teikė Dangiškosios galybės, skelbė Rytų išminčiai ir buvo paliudyta paprastų piemenų, garsiai skelbiama visuose žemės pakraščiuose. Visa tai po truputį atidengia mums neaprėpiamos Dievo išminties gelmę, daro mus slėpiningo Trejybės sumanymo apie žmogaus išgelbėjimą, dalininkais.

Dabar mes žinome: *Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas* (Jn 3, 16-17). Ir dabar, *nuteisinti tikėjimu, gyvename taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, per kurį tikėjimu pasiekiamo tą malonę, kurioje stovime ir didžiuojamės Dievo šlovės viltimi... nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota* (Rom 5, 1-2;5).

Palinkime gi pamaldžiai prie kuklių ėdžių, kuriose guli ramus ir nuolankus Kūdikius. Palinkime dievobaimingai su virpuliu, nes čia prasideda žemiškasis Viešpaties Jėzaus kryžiaus kelias, čia – mūsų išgelbėjimo pradžia. Pasilenkime ir, šlovindami Gimusį Amžinojo Tėvo Sūnų, mėgaukimės ta neapsakoma ir viršijančia bet kokį supratimą ramybe, kuri pripildo mūsų sielas.

„*Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!*“ – vėl ir vėl mes džiugiai atliepiame angelų chorui. Dievo meilė, apreikšta per Gelbėtojo gimimą, atneša žmonėms tikrąją ramybę. Šios ramybės negali išjudinti gyvenimiški nesklandumai, socialiniai sukrėtimai, politiniai nesusipratimai ir net ginkluoti konfliktai, nes *Kristaus Ramybėje gyvena tokia dvasinė jėga, kad jis nugali ja visokį žemišką sielvartą ir nelaimę* (Šv. Ignotas (Briančianinovas). Asketinės patirtys).

Bet kaip patraukti į save sielos ramybės būseną? Kaip tapti šios didžios dvasinės dovanos turėtoju? Šventieji tėvai sutaria: Kristaus ramybės veikimas žmoguje yra Evangelinių įsakymų vykdymo ženklas. *Viršum viso šito – mus moko šventasis apaštalas Paulius - tebūna meilė, kuri yra tobulumo raištis. Ir tada apaštalo žodžiais tariant, Jūsų širdyse viešpataus Kristaus ramybė, į kurią esate pašaukti* (Kol 3, 14-15).

Geros valios žmonių ieško Sau Viešpats – tu, kurie seks Jo įstatymu, kas liudys artimiems ir tolimiems apie išgelbėjimą ir *garsins šlovingus darbus to, kuris pašaukė mus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą* (1 Pt 2,9).

Būkime tad verti šio kilnaus pašaukimo. Ir dėl to, *šlovingąjį Kristaus gimimą matę, prakartėlėje įvykusį, nusišalinkime nuo pasaulio tuštybių* (Kristaus Gimimo akatistas, 8 kondakas), pakilkime mintimis į dangų, šlovindami visko Kūrėją, pasidalinkime savo džiaugsmu dėl Įsikūnijusio Gelbėtojo su aplinkiniais, su tais, kuriems reikia rūpesčio, kurie nusimena ar yra sunkioje padėtyje.

Viešpats teikvėpia mus visus daug triūso reikalaujantiame krikščioniško gyvenimo kelyje, kad ir toliau stiprėtų mumyse tikėjimas, neblėstų viltis ir augtų meilė; jog įžengdami į Šviesios Kristaus Gimimo šventės iškilmes, mes be išlygų skelbtume pasauliui *didžią maldingumo paslaptį* (1 Tim 3,16), neštume žmonėms paguodą ir palaimintą Kristaus ramybę. Amen.

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

Šv. Kalėdos

2018/2019 m.

Maskva